

גיליון 332 • שבת פרשת וילך, ו' בתשרי, שבת-תשנ"ח התשע"ט

לנצל את הכוחות של 'שבת תשובה'

אבא/אמא: בכתבי האר"י (רבי יצחק לוריא) זכרנו-לברכה מוכא ששבעת הימים שבין ראש-השנה ליום-הכפורים הם פנגד שבעת ימי השבוע, וכל אחד מהם מתקן את כל הימים הזהים לו בכל השנה כלה. כלומר, יום ראשון בשבוע הזה מתקן את כל ימי ראשון של כל השנה כלה; יום שני בשבוע הזה - את כל ימי שני של השנה כלה, וכן הלאה.

וכבר דבר כמה פעמים שכונת האר"י ז"ל (בדבריו הנזכרים-לעיל) היא הן לשנה שעברה והן לשנה החדשה. כלומר, יום ראשון (בשבוע שבין ראש-השנה ליום-הכפורים) מתקן את כל ימי ראשון של השנה החולפת, ובמקביל הוא גם פועל ומשפיע על כל ימי ראשון של השנה החדשה (ועל-דרך זה לגבי שאר ימי השבוע והשפעתם, אחורה וקדימה).

ברור אפוא כי כוחם והשפעתם של הימים הללו - גדולים ונפלאים. ילד/ילדה: על רקע דברים אלה, מוכנת ביתר שאת מעלתה המיוחדת של 'שבת תשובה' (או בשמה הנוסף, 'שבת שובה') בתוך שבוע זה גופא.

שכן ידוע שכל שבת (גם שבת 'רגילה') מעלה ומגביה את כל ימי השבוע שקדמו לה, וכיחד עם זה היא מברכת את כל ימי השבוע שלאחריה. נמצא שכל שבת ושבת כוללת את כל ימי השבוע (שלאחריה) ושלפניה.

לפי זה יוצא ש'שבת תשובה' הכוללת, כאמור, את שבתות כל השנה כלה - משפיעה למעשה על כל ימי השנה כלהם. לסכום: אם בכל אחד מהימים בשבוע הזה בכווננו להשפיע (אך ורק) על אחד מימי השבוע בשנה שעברה ובזאת שתבוא, ב'שבת תשובה' אנחנו יכולים לתקן את כל ימי השנה (שעברה ושהחלה)!

אבא/אמא: נמצא אם-כן כי בשבת זו ('שבת תשובה') נתנים לכל אחד ואחד מאתנו כוחות נעלים ביותר בענין עבודת-התשובה. כאן חשוב להבהיר:

© creative

לתת לי מתנה על עבודתי. סט יפה של כלי תה. סרבתי בנימוס ואמרתי שזו זכות גדולה עבורי לערוך אצלה בדיקת חמץ.

הרבנית נסתה להציע משהו אחר, אך עדין סרבתי.

הרבנית לא הייתה מרצה מהענין. כשאחלתי לה "שנזכה בעזרת השם לשנה הבאה", היא הניפה ידה לאות בטול ואמרה: "בשנה הבאה תעשה בדיקת חמץ בבית שלך..."

ואכן, עד הפסח הבא התרחשו שני דברים: הרבנית נסתלקה ב'ו' תשרי תשכ"ה, ואני התחתנתי...

אחרי פטירת הרבנית, נערכה הגרלה בין ידידותיה ונשות חב"ד בשכונה, על חלק מחפצייה. אמא שלי זכתה כמוכן ב... סט כוסות התה!

היא לא ידעה על מה שהיה עם הסט הזה קדם לכן. בתמימות מלאה, היא הביאה את הסט לזוג הצעיר לכבוד פסח!... וכך התממש רצונה של הרבנית...

מאז, מסים הרב לזרוב את ספורו, אני מקפיד לבוא בכל שנה ביום ו' בתשרי ולהתפלל על ציון הרבנית.

היכוננו היכוננו היכוננו !!!

להגרלה הגדולה על המחזורים ותהילים מעור שתתקיים במוסדות החינוך

בין התלמידים/ות שלמדו עם הוריהם 'נשמתא דאורייתא' כחג הסוכות תתקיים הגרלה על תהילים מעור	בין התלמידים/ות שלמדו עם הוריהם "נשמתא דאורייתא" בראש השנה ושבת שובה תתקיים הגרלה על מחזור גדול עם תהילים מעור.
---	---

פרטי הזוכים יפורסם אי"ה בגליון של שבת בראשית המחזורים והתהילים תרומת משפחת רובר להצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות

מערכת 'נשמתא דאורייתא' מאחלת לכל הילדים היקרים הלומדים כל שבת חסידות בצוותא עם הוריהם: **גמר חתימה טובה, שנת גאולה וישועה!**

גליון 332 וילך

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

ברוחניות - חול זה תהלים, ומים אלו דמעות של תשובה..."

ענה לו אחד החילים: "רבי, אותנו למדו בצבא שלא כוכשים עיר עם דמעות, אלא כוכשים אותה עם נגון שמח..."

הרבי הצמח צדק' היה מדכדך באותה תקופה עקב גזרות על עם ישראל, ותשובת החיל רוממה את רוחו ושמחה אותו.

(ע"פ ספר השיחות תש"ה, עמ' 3)

מזכרונות הרבנית חנה

בו' תשרי יחול (54) שנים לפטירתה של הרבנית חנה, עליה השלום, אמו של הרבי.

הרבנית השאירה יומן זכרונות נדיר בו היא תארה את חיייה לצד בעלה רבי לוי יצחק שניאורסון זצ"ל, כאשר הקומוניסטים הגלו אותו למקום נדח. התאור הבא הוא על שמחת תורה בגלות:

"הגיע יום שמחת-תורה. ספר-תורה עדין לא היה אז ברשותנו. .

הגיע זמן ההקפות. קשה לאדם קטן-ערך כמוני לתאר את החוויה הרוחנית שנקרה על פני בעלי, כשהחל להכריז בקול רם: "אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו!" הוא אמר את מלות הפסוק באותו נגון שבו נהג לעשות זאת בעירנו - בלילה הראשון בבית-הכנסת, בנוכחות מאות רבות של יהודים, ולמחרת - בלילה השני בביתנו, בנוכחות המקרבים בלבד, שמנו מנגינים אחדים. בבית כמו בבית-הכנסת - לא זו בלבד שהיו רקודים, אלא שנגראה היה שגם האבנים רקדו מגדל השמחה..."

בשמחה כזו התאזר בעלי גם כאן. הוא אמר כל פסוק, ולאחר כל הקפה שר ורקד - בינו לבין עצמו, כמוכן - כשבפיו הנגון שכנה בעירנו "נגונו של הרב". בין השלחן למטה היה שטח פנוי קטן, ושם הלך בעלי סביב סביב בעריכת ההקפות: "זך וישר הושיעה נא... טוב ומטיב עננו ביום קראנו" - נתן היה לחוש במלים אלה את רגשי לבבו, את שאיפתו שהשמחה תהיה שמחה זכה וטהורה. "יודע מחשבות הושיעה נא... לובש צדקות עננו ביום קראנו..."

היתה זו עבורי חוויה קשה ביותר. ישבתי לי בפנה, על שרפרף העץ, והתבוננתי בגדלה ובעצמתה של אהבת התורה של אדם זה, שרקד כך את כל שבע ההקפות."

מה יהיה בשנה הבאה?

בו' בתשרי יחול יום הסתלקותה של הרבנית חנה עליה-השלום, אמו של הרבי. מספר השליח הרב שמעון לזרוב:

כשהייתי בחור, בקשו ממני פעם לערוך בדיקת חמץ בביתה של הרבנית חנה. עשיתי זאת כמוכן בשמחה גדולה. ומאז זה הפך למסורת, מדי שנה.

בשנת תשכ"ד כשסימתי את הבדיקה, אמרה לי הרבנית שהיא רוצה

בדרכי החסידים

לזכור ולהתחמם

פעם אחת חלף הגאון רבי נחמיה מדוברובנה (מתלמידי פבוד-קדשת אדמו"ר הגאון ולאחר מכן מגדולי חסידי פבוד-קדשת אדמו"ר האמצעי וכבוד-קדשת אדמו"ר הצמח-צדק) ליד מחנה צבאי וראה כיצד מלקים חיל.

התברר כי באחד הלילות, בעת שהחיל נצב על משמרתו קפאו רגליו מהקר העז והוא חדל מלמלא את תפקידו בעמדת השמירה.

החיל המיסר נשמע שואל בכאב את המפקד שהורה להלקותו - מה חטאו ומה פשעו וכיצד בכלל נתן להאשימו בקר הנורא שהקפיא את רגליו?!

תשובת המפקד היתה: אלו היית נוצר בלבך ולא שוכח את השבועה שנשבעת בזמן גיוסך, להלחם עד טפת דמך האחרונה למען המלך ירום-הודו, השבועה היתה מתממת אותך ורגליך לא היו קופאות...

תשובת המפקד עוררה אצל רבי נחמיה התפעלות עצומה. לימים אף התבטא ואמר, כי הוא שאב ממנה כוח וחייות לעבודת המלך - מלך מלכי המלכים - למשך עשרות שנים.

תשובה מתוך שמחה

בערב ראש השנה, יום הולדתו של הרבי ה'צמח צדק'. בתקופתו גזר הצאר ניקולאי גזרה נוראה, לקחת ילדים יהודיים (שנקראו בשם 'קנטוניסטים') מההורים שלהם ולמסור אותם לעבודות הצבא, בכדי להשפית מהם את יהדותם.

ה'צמח צדק' פעל רבות לשחרר את אותם ילדים בכל מיני דרכים. הן על ידי הכרחתם והחבאתם והן באמצעות כסף. כמו כן, הוא פעל לחזק ועידוד החילים היהודיים, למען שמירת גחלת יהדותם. נוסף לכך, הוא גם פעל כנגד החוטפים. פעלות אלו נעשו מתוך מסירות נפש אמתית, כי הן נחשבו למרידה במלכות.

פעם הצליח הרבי ה'צמח צדק' לקבל רשות לבקר את החילים היהודיים ולשאת בפניהם דברים.

הוא הגיע למחנה הצבאי שלהם, והם הכינו את המקום ונקו אותו כהגן לכבודו. ואז, פנה אחד החילים ואמר: "רבי, נקינו והברקנו את המקום לכבודך, עכשו אנו מבקשים שתנקה לנו את הנשמה!"

אמר ה'צמח צדק': "כמו שבגשמיות מנקים על ידי חול ומים, כך גם

'שבת תשובה'!?

התשובה על כך היא על-פי מה שמוכא במדרש-רבה: "אמרה שבת לקדוש-ברוך-הוא: רבוננו-של-עולם, לכלם (=ימי השבוע) יש בן זוג (=יום שני הוא בן זוגו של יום ראשון, יום רביעי של יום שלישי ויום ששי של יום חמישי), ולי אין בן זוג. אמר לה הקדוש-ברוך-הוא, כנסת-ישראל היא בן זוגך". כלומר, בן הזוג של השבת הוא כל אחד ואחד מישראל.

ממדרש זה עולה אם-כן כי כל סגולותיה ומעלותיה של השבת - של כל שבת ובודאי גם של 'שבת תשובה' - שייכות באופן טבעי לכל יהודי ויהודי, בהיותו כאמור, 'בן הזוג' של השבת.

ומכיון שכה, אין הדבר תלוי אלא ברצונו של כל אחד ואחד מאתנו - לנצל את הכוחות הנעלים שמעניקים לו מלמעלה בשבת זו, שכאמור בכוחה לתקן את כל השבתות והימים של השנה שעברה וכן להשפיע לטובה על כל השבתות והימים של השנה הזאת!

(על-פי התוועדויות תשמ"ו, חלק א, עמ' 61 והלאה)

עבודת-התשובה של כל ימי השנה, קשורה עם התנתקות מחטאים ומשאך ענינים שליליים. לעמדת זאת עבודת-התשובה של שבת-קדש - ובמיוחד כשמדבר ב'שבת תשובה' הכוללת את כל שבתות השנה - אין לה כל שייח עם ענינים שליליים.

עבודת-התשובה של שבת זו היא בדרגה של 'תשובה עלאה', כלומר תשובה במדרגה הגבוהה והעליונה ביותר. והפונה היא לשיבה והתחברות אל ה', מלשון "והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה" (קהלת יב,ז). דהיינו שהנשמה ("הרוח") תחזור ("תשוב") אל מקור-הצבא - הקדוש-ברוך-הוא.

ומכיון שמדבר בשבת-קדש וב'תשובה עלאה' - מובן גם פי עליה להעשות מתוך שמחה ותענוג, שכן על השבת נאמר "וקראת לשבת ענג" ו"אין עצב בו".

ילד/ילדה: יכול יהודי להתלבש באיציטלא (=לבוש) של 'ענוה' ולטען: מה לי - יהודי פשוט שכמוני - ולכל המדרגות הגבוהות והנעלות של

נקודה משיחה

אבא/אמא: שבת זו נקראת 'שבת תשובה' מפני שהיא השבת שחלה בתוך עשרת-ימי-תשובה. זהו אם-כן הזמן המתאים והמצלח ביותר לחזור בתשובה שלמה.

במשנה (פרקי-אבות פרק ד, משנה יז) מופיע הבטוי "תשובה ומעשים-טובים". ונשאלת השאלה, מדוע המשנה מקדימה את המלה "תשובה" ל"מעשים טובים"?

ילד/ילדה: נסביר את השאלה: הסדר הרגיל הוא שיהודי עושה "מעשים טובים". ואם חס וחלילה הוא החסיר משהו מה"מעשים הטובים" - עליו לחזור בתשובה. אלא שלפי זה היה מתאים יותר שהמשנה תכתב "מעשים-טובים ותשובה" - קדם "מעשים טובים" ורק לאחר מכן "תשובה"!?!

אבא/אמא: התשובה על השאלה הזאת היא, שהסדר אכן

(על-פי התוועדויות תשמ"ח, חלק א, עמ' 77 והלאה)